

Line og garnflåten har under spesielle forhold problem med å finne igjen fiskeredskapen som står i sjøen. Sikt og strømforhold vil være avgjørende for tiden som blir brukt på å lete etter bøyene. Mørke og snø i kombinasjon med vind kan redusere sikten betydelig, og medføre at det blir svært vanskelig å finne igjen bøyene. Det vil derfor være en fordel for fiskeflåten å få et hjelpemiddel som reduserer søketiden og tap av fiskeredskap. Prosjektet kom i gang etter en forespørsel fra autolineflåten til Møreforskning; om det fantes eller om det kunne utvikles slikt sporingsutstyr.

Hovedmålet til prosjektet er å utvikle et sporingsverktøy som kan brukes av fiskeflåten til å finne igjen passiv redskap som står i sjøen. I denne delen av prosjektet skulle det avdekkes eksisterende og mulig teknologi samt å undersøke hvilke krav fiskerinæringen har til et hjelpemiddel. Ved en videreføring skal produsenter velges og produktet konstrueres og uttestes.

Det finnes en rekke forskjellige produkter til sporing på markedet, og som bruker forskjellig teknologi. Ikke all teknologi er egnet for bruk på sjøen, dels på grunn av dekningsområde og dels på grunn av pris. Gjennom undersøkelsene har vi sett at det bør satses på signal som går direkte mellom bøye og fartøy, og ikke via bakkestasjoner eller satellitter.

Fartøyene har fra tidligere forsøkt radarreflektorer og andre passive markører som lys og refleks, og disse gir en god løsning under optimale forhold. Andre fartøy vil også kunne se radarreflektoren på egen radar. Vind medfører problemer for radarreflektoren, og på grunn av vindfanget legger de seg flatt i sjøen. Det er utviklet en ny radarreflektor i Norge med mindre vindfang, og denne bør testes ut.

Fiskerne ønsker egentlig et avansert system, som automatisk viser posisjonene til bøyene på kartplotteren eller radarskjermen. Samtidig ønsker de ikke sendere som har høy pris på grunn av faren av tap. Pr i dag finnes det ikke dedikerte systemer som dekker kravet til funksjonalitet og pris, men vi ser for oss to lovende teknologier. Begge må utvikles videre, og disse er APRS utstyr som sender ut GPS posisjon, og tradisjonelle radiosendere som automatisk kommer frem på kartplotteren. Begge systemene vil tilfredsstille kravene om rimelige sendere og høy brukervennlighet om bord.

Utsatt redskap går også tapt på grunn av redskapskollisjoner og kollisjon mellom utsatt redskap og annen skipsfart. Etter forespørsel har det ikke kommet noen klare tilbakemeldinger på at andre fartøygrupper ønsker å investere i dedikert mottakerutstyr for å kunne se bøyer elektronisk. De tilbakemeldingene som har kommet har vært passive, men siden de påtenkte systemene ikke blir lukket, vil det allikevel være mulig for andre fartøygrupper å kjøpe mottakere ved en senere anledning.

Vi tror at det vil være mulig å utvikle sporingsverktøy som vil ivareta interessene til fiskerne. En elektronisk bøye kan gi betydelige innsparinger, og estimat viser innsparinger i størrelsesorden halv million kr pr år for autolinefartøy.